

Heprealaiskirjeen alun lyhyt selitys

Vuoden 1938 käännös ei ole virheetön. Siinä on paljon virheitä sen vuoksi, että sen ovat kääntäneet kolmiyhteiseen jumalaan uskovat ihmiset.

Yksi käännösvirhe on jakeessa Hebr 1:2. Siinä on kreikankielessä sana "aiōnas" (αιῶνας), joka on suomeksi "aikakaudet". Novum 4 interlineaarissa tämä on käännetty suomeksi oikein:

"... jonka asetti perijäksi kaiken, kautta jonka myös aikakaudet teki..." (Hebr 1:2, Novum 4, s. 426)

Sana aiōnas (αιῶνας) on monikko sanasta aiōn (αιῶν) ja se tarkoittaa aikakausia. Sitä ei ole käytetty kertaakaan "maailman" luomisesta. Maailma on kreikaksi "kosmos" (κόσμος) ja kun Raamatussa puhutaan maailman luomisesta, niin silloin on käytetty aina sanaa "kosmos", ei kertaakaan sanaa "aioonas".

Sanalla "aiōnas" tarkoitetaan tässä niitä aikakausia, jotka Jumala on tehnyt Kristuksen kautta alkaen uuden liiton aikakaudesta, jatkuen Kristuksen tulemuksen jälkeiseen rauhan ajan valtakuntaan (tuleva maailma, jossa ihminen kristus Jeesus hallitsee, Hebr 2:5) ja aina iankaikkisuuteen asti. Iankaikkinen elämä tuli meidän osaksemme sitä kautta, että Jumala herätti poikansa ylös kuolleista.

Jos Jumala ei olisi herättänyt poikaansa ylös kuolleista, niin silloin Kristuksessa pois nukkuneet ja itse Jeesus olisivat kadotetut. (1Kor 15:12-24) Mutta koska Jumala on herättänyt ylös poikansa, on hän luonut hänessä ja hänen kauttaan uuden ihmisen, joka pelastuu toiselta kuolemalta ja iankaikkiselta kadotukselta. (Kol 1:13-23; 3:10-11; Efe 2:10-22; 4:20-24; 2Kor 5:17; Ilm 3:14)

Kristus on näiden luotujen (KR38: luomakunnan) alku: ensimmäinen ja viimeinen, alku ja loppu (päämäärä), ensimmäinen kuolleista herätettyjen joukossa, "viimeinen ihminen" ja "toinen ihminen", jollaiseksi jokainen Kristuksen oma muuttuu hänen tulemuksessaan. (Ilm 1:5, 17-18; 2:8; 3:14; 22:13-16; 1Joh 3:2; 1Kor 15:34-48; 1Tess 4:13-17)

Näistä luoduista Paavali puhuu jakeissa Kol 1:13-23 ja 1Kor 8:6. Luvussa 1Kor 8 annetaan ohjeet epäjumalille uhratun lihan syömisestä uusille luomuksille kristuksessa Jeesuksessa, jonka kautta Jumala on meidät uudeksi ihmiseksi luonut (tehnyt) ja antanut meille ohjeet tässäkin asiassa (ruokia koskien), sillä Kristus on seurakunnan pää ja ohjeet seurakunnalle (uusille ihmisille) tulevat hänen kauttaan.

Jakeissa Kol 1:13-23 on puhuttu luomisesta rajallisessa merkityksessä. Sana "kaikki" tarkoittaa asiayhteydessä vain uusia luomuksia, jotka on sovitettu Jumalan kanssa kristuksen uhrin kautta. He voivat olla näkyväisiä tai näkymättömiä siitä riippuen, puhutaanko näkymättömästä sisäisestä ihmisestä vai näkyväisestä ulkoisesta ihmisestä. Paavali puhuu näistä molemmista siinä yhteydessä, kun puhuu näkymättömien katsomisesta. (2Kor 4:16-18)

Näkymättömät ovat taivaassa ja näkyväiset ovat maan päällä. Nämä kaikki on sovitettu kristuksen ruumiin ja veren uhrin kautta Jumalan kanssa. Valtaistuimet, herraudet, hallitukset ja vallat viittaavat tässä uusiin luomuksiin. Kristuksessa kaikki ovat tasavertaisia keskenään, joten sillä ei ole merkitystä seurakunnassa, mikä asema itse kullakin on yhteiskunnassa tai synagoogassa. (vrt. Kol 2:15) Tulevassa maailmassa ylösnousseet valitut ja pyhät istuvat kaikki valtaistuimilla ja hallitsevat

yhdessä kristuksen kanssa tuomitessaan tämän maailman ihmisiä, valtiaita ja enkeleitä. (Ilm 3:22; 20:4; 1Kor 6:1-8).

Hebrealaiskirje:

1:1 Sitten kuin Jumala muinoin monesti ja monella tapaa oli puhunut isille profeettain kautta,

1:2 on hän näinä viimeisinä päivinä puhunut meille pojan kautta, jonka hän on pannut kaiken perilliseksi, jonka kautta hän myös on aikakaudet tehnyt

1:3 ja joka, ollen hänen kirkkautensa säteily ja hänen olemuksensa kuva ja kantaen kaikki voimansa sanalla, on, toimitettuaan puhdistuksen synneistä, istunut Majesteetin oikealle puolelle korkeuksissa,

1:4 tullen enkeleitä niin paljoa korkeammaksi, kuin hänen perimänsä nimi on jalompi kuin heidän.

Jeesus on täydellinen Jumalan kuva ja hänen kirkkautensa säteily. (2Kor 4:4) Jumalan kuvalla tarkoitetaan Raamatussa pelkästään ihmisiä, ei koskaan Jumalaa itseään tai enkeleitä. Tämäkin kohta todistaa siten Jeesuksen olevan ihminen sen sijaan, että hän olisi Jumala.

Jumala on korottanut poikansa Jeesuksen kristuksen enkelien yläpuolelle vasta sen jälkeen, kun herätti hänet ylös kuolleista. Heprealaiskirjeen kirjoittaja jakaa Jeesuksen elämän kahteen osaan kaikkialla kirjeessään: aika maan päällä ihmisenä ennen kuolleista heräämistä ja aika sen jälkeen korotetussa asemassa Jumalan poikana ja Jumalan kansan ylimmäisenä pappina, joka ei kuole enää koskaan ja pysyy siten ikuisesti pappina. (Hebr 5:4-11)

1:5 Sillä kenelle enkeleistä hän koskaan on sanonut: "Sinä olet minun poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin"; ja taas: "Minä olen oleva hänen isänsä, ja hän on oleva minun poikani"?

Tässä on viittaus Psalmiin numero kaksi. Siinä on ennustettu Jeesuksen nousevan ylös kuolleista ja tulevan korotetuksi maan kuningasten yläpuolelle, näiden hallitsijaksi. Tässä puhutaan koko ajan tulevista tapahtumista futuurissa, joten tämän kohdan perusteella ei voida todistaa Jeesuksen olleen olemassa ennen maailman luomista. Päinvastoin.

Jumala ei ole sanonut näitä sanojaan koskaan enkeleilleen, mutta pojalleen hän sanoi ne edeltä käsin, puhuessaan palvelijoidensa profeettojen kautta kristuksen kuolleista heräämisestä ja sitä seuraavasta korotuksesta jopa enkelien yläpuolelle hierarkiassa. (Psa 2:7; Apt 13:33; Hebr 1:5; 5:5)

1:6 Ja siitä, kun hän jälleen tuo esikoisensa maailmaan, hän sanoo: "Ja kumartakoot häntä kaikki Jumalan enkelit."

1:7 Ja enkeleistä hän sanoo: "Hän tekee enkelinsä tuuliksi ja palvelijansa tulen liekiksi";

1:8 mutta pojasta: "Jumala, sinun valtaistuimesi pysyy aina ja iankaikkisesti, ja sinun valtakuntasi valtikka on oikeuden valtikka.

1:9 Sinä rakastit vanhurskautta ja vihasit laittomuutta; sentähden on Jumala, sinun Jumalasi, voidellut sinua iloöljyllä, enemmän kuin sinun osaveljiäsi."

Tässä on viittaus Psalmiin 45, jonka mukaan Jeesus on ihmislapsista ihanin. Tämän ihmisen kristuksen Jeesuksen on kaikkivaltias isä Jumala korottanut kaiken pääksi seurakunnalle ja kaikkien luotujen herraksi, jopa enkeleitä ylemmäksi. (Efe 1; Kol 1; 1Piet 3:22) Tämä korottaminen on tapahtunut vasta sen jälkeen, kun Jumala herätti poikansa ylös kuolleista. Näissä jakeissa ei ole

mitään viittausta siihen, että Jeesus kristus olisi ollut olemassa isän tykönä elävänä olentona ennen kuin syntyi ihmiseksi äitinsä Marian kohdusta.

Jakeessa yhdeksän on käytetty sanaa "jumala" Jeesuksesta eri merkityksessä kuin hänen isästään. Vain Jeesusta korkeampi Jumala voi voidella tämän toisen "jumalan" pyhällä hengellä, mihin asiaan tässä öljyllä voitelulla viitataan. (Apt 10:38) Jumala voitelee pyhällä hengellä valittuja palvelijoitaan ja lapsiaan, jotka ovat kaikki ihmisiä. Tämä kohta todistaa siis sen, että Jeesus kristus on "jumalana" ihminen, jonka Jumala voitelee kuninkaaksi.

Raamatussa sanotaan "jumalaksi" myös niitä ihmisiä, jotka ovat Jumalan puhemiehiä tai edustajia tai Jumalan kansan tuomareita ja hallitsijoita. (2Moos 4:16; 7:1; 18:12-27; Psa 82; Apt 7:35) Jeesus tunnusti olevansa Jumalan poikana juuri sellainen "jumala": ihminen, jonka Jumala on korottanut muiden tuomariksi, päämieheksi ja hallitsijaksi. (Joh 10:24-38)

1:10 Ja: "Sinä, Herra, olet alussa maan perustanut, ja taivaat ovat sinun kättesi tekoja;
1:11 ne katoavat, mutta sinä pysyt, ja ne vanhenevat kaikki niin kuin vaate,
1:12 ja niin kuin vaipan sinä ne käärit, niin kuin vaateen, ja ne muuttuvat; mutta sinä olet sama, eivätkä sinun vuotesi loppu."

Heprealaiskirjeen kirjoittaja on tässä lainauksessaan hieman huolimaton, sillä siitä voi saada virheellisen kuvan, jonka mukaan Jeesus kristus olisi luonut taivaan ja maan ja kaiken, mitä niissä on. Raamatun kokonaisilmoituksen ja Psalmin 102 mukaan, josta tämä lainaus on otettu, tämä ei voi olla totta. Isä on luonut sanallaan ja viisaudellaan yksin kaiken, mitä on olemassa, eikä Jeesusta mainita kertaakaan Raamatussa vanhan maailman luomisen yhteydessä. (Ilm 4:8-11; Apt 17:22-31; 4:24-31; 1Moos 1-2; 2Moos 20:8-11; Psa 33.6-9; Snl 3:19; 8:12-36; Jer 10:12; 51:15; Jes 42:1-8; Joh 1:1-9)

Jumalan sana ja viisaus on personoitu noissa viitteenä olevissa kohdissa samalla tavalla kuin rakkaus, viha ja synty, vaikka kyse on abstraktioista, ei elävästä olennosta. (1Kor 13; Jaak 1:20; Room 7:17, 20) Jeesus kristus on lihaksi tullut Jumalan sanan ja viisauden ilmentymä, jonka Jumala omisti jo ennen maailman luomista ja jonka sanan ja viisauden kautta Jumala loi tämän nykyisen maailman. Raamatun luomisesta kertovien jakeiden enemmistö kertoo selvästi, että Jumala on luonut yksin kaiken, mitä on olemassa. Jumalan poikaa ja kristusta ei mainita niissä kohdissa ollenkaan eivätkä opetuslapset ja apostolit eikä edes Jeesus itse sanonut kristuksen olleen luomassa tätä maailmaa (Apt 4:24-31; 17:22-31; Ilm 4:8-11).

Jakeessa 12 heprealaiskirjeen kirjoittaja viitanee jälleen Jeesukseen, joka on pysyvä Jumalan kansan ylimmäisenä pappina ja kuninkaana ikuisesti, koska ei kuole enää koskaan sen jälkeen, kun Jumala on herättänyt hänet ylös kuolleista. (Hebr 5:4-11)

1:13 Kenelle enkeleistä hän koskaan on sanonut: "Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi"?
1:14 Eivätkö he kaikki ole palvelevia henkiä, palvelukseen lähetettyjä niitä varten, jotka saavat autuuden periä?

Tässä on viitattu Psalmiin 110, jossa Jumala sanoo kuolleista herättämälleen kristukselle nuo lainausmerkkien sisällä olevat sanat. Psalmessa 110 on käytetty isästä Jumalasta sanan "herra" hepreankielistä muotoa "adonaj", jota on käytetty yksinomaan Jumalasta, ei koskaan ihmisistä tai enkeleistä. Jeesuksesta on sen sijaan käytetty muotoa "adonii", jota ei ole käytetty koskaan kaikkivaltiaasta Jumalasta ja kaiken luojasta vaan pelkästään ihmisistä tai joskus myös enkeleistä.

Tämäkin kohta todistaa siten Jeesuksen olevan ihminen, jonka Jumala on korottanut hallitsemaan kättensä tekoja "tulevassa maailmassa".

Hebrealaiskirje:

2:1 Sentähden tulee meidän sitä tarkemmin ottaa vaari siitä, mitä olemme kuulleet, ettemme vain kulkeutuisi sen ohitse.

2:2 Sillä jos enkelien kautta puhuttu sana pysyi lujana, ja jokainen rikkomus ja tottelemattomuus sai oikeudenmukaisen palkkansa,

2:3 kuinka me voimme päästä pakoon, jos emme välitä tuosta niin suuresta pelastuksesta, jonka Herra alkuaan julisti ja joka niiden vahvistamana, jotka olivat sen kuulleet, saatettiin meille,

2:4 kun Jumala yhdessä heidän kanssaan todisti tunnusmerkeillä ja ihmeillä ja moninaisilla väkevillä teoilla ja jakamalla pyhää henkeä tahtonsa mukaan?

2:5 Sillä enkelien alle hän ei alistanut tulevaa maailmaa, josta me puhumme.

2:6 Vaan joku on jossakin paikassa todistanut, sanoen: "Mikä on ihminen, että sinä häntä muistat, tai ihmisen poika, että pidät hänestä huolen?"

Heprealaiskirjeen kirjoittaja vahvistaa tässä sen, että Jeesus kristus on hallitseva tulevaa maailmaa ihmisenä ja viittaa tässä profeetalliseen Psalmiin numero kahdeksan. Jeesus on siten ihminen ja jumala yhtä aikaa, mutta ei siten kuin kolmiyhteisen jumalan harhaopissa sanotaan. Jeesus on jumala ihmisenä ja hän on myös Jumalan poikana ihminen, niin kuin on kirjoitettu enkeli Gabrielin sanoneen. (Luuk 1:35)

2:7 Sinä teit hänet vähäksi aikaa enkeleitä halvemmaksi, kirkkaudella ja kunnialla sinä hänet seppelöitsit, ja sinä panit hänet hallitsemaan kättesi tekoja;

2:8 asetit kaikki hänen jalkojensa alle." Sillä, asettaessaan kaikki hänen valtansa alle, hän ei jättänyt mitään hänen allensa alistamatta. Mutta nyt emme vielä näe kaikkea hänen valtansa alle asetetuksi.

2:9 Mutta hänet, joka vähäksi aikaa oli tehty enkeleitä halvemmaksi, Jeesuksen, me näemme hänen kuolemansa kärsimyksen tähden kirkkaudella ja kunnialla seppelöidyksi, että hän Jumalan armosta olisi kaikkien edestä joutunut maistamaan kuolemaa.

2:10 Sillä hänen, jonka tähden kaikki on ja jonka kautta kaikki on, sopi, saattaessaan paljon lapsia kirkkauteen, kärsimysten kautta tehdä heidän pelastuksensa päämies täydelliseksi.

2:11 Sillä sekä hän, joka pyhittää, että ne, jotka pyhitetään, ovat kaikki alkuisin yhdestä. Sentähden hän ei häpeä kutsua heitä veljiksi,

2:12 kun hän sanoo: "Minä julistan sinun nimeäsi veljilleni, ylistän sinua seurakunnan keskellä";

2:13 ja taas: "Minä panen uskallukseni häneen"; ja taas: "Katso, minä ja lapset, jotka Jumala on minulle antanut!"

Tässä ei ole mitään uutta edelliseen jakoon nähden. Kirjoittaja kuvaa Jumalan tehneen Jeesuksesta ihmisenä vähäksi aikaa enkeleitä halvemmän, mutta korottaneen hänet kuolleista herättämisen jälkeen enkelien yläpuolelle. Tässä ei ole mitään viittausta siihen, että Jeesus olisi isän kaltainen Jumala tai olisi ollut isän tykönä elävänä olentona ennen maailman luomista.

Kirjoittaja samaistaa Jeesuksen täydellisesti hänen veljiinsä, jotka ovat myös ihmisiä: eivät Jumala tai enkeleitä. Me olemme alkuisin samasta isästä Jeesuksen kanssa. Hän ei häpeä sen vuoksi kutsua

meitä veljikkeeseen. "Lapset, jotka isä on antanut" Jeesukselle, ovat uuden liiton seurakunnan jäseniä, joiden johtaja Jeesus kristus on: hän, seurakunnan pää ja kaikkien luotujen herra. (Efe 1)

2:14 Koska siis lapsilla on veri ja liha, tuli hänkin niistä yhtäläisellä tavalla osalliseksi, että hän kuoleman kautta kukistaisi sen, jolla oli kuolema vallassaan, se on perkeleen, 2:15 ja vapauttaisi kaikki ne, jotka kuoleman pelosta kautta koko elämänsä olivat olleet orjuuden alaisia.

2:16 Sillä ei hän ota huomaansa enkeleitä, vaan Aabrahamin siemenen hän ottaa huomaansa.

2:17 Sentähden piti hänen kaikessa tuleman veljiensä kaltaiseksi, että hänestä tulisi laupias ja uskollinen ylimmäinen pappi tehtävissään Jumalan edessä, sovittaakseen kansan synnit.

2:18 Sillä sentähden, että hän itse on kärsinyt ja ollut kiusattu, voi hän kiusattuja auttaa.

Jeesus kristus on ihminen, joka on kärsinyt ja ollut kiusattu ihmisenä. Jeesus ei ole Jumala ihmisen ruumiissa vaan hän on täydellisesti ihminen. Muuten hän ei olisi voinut olla kiusattu sielultaan ja ruumiiltaan niin kuin ihmiset. Se, että kirjoittaja sanoo Jeesusta ylimmäiseksi papiksi, tekee kristuksesta ikuisesti Jumalaa alempiarvoisen olennon, sillä pappi rukoilee ja palvelee ylempäänsä, Jumalaa. Jumalan poika Jeesus pysyy ikuisesti Jumalan kansan ylimmäisenä pappina, koska hän ei kuole enää koskaan sen jälkeen, kun Jumala herätti hänet ylös kuolleista. (Hebr 5:4-11; 13:20-21)

Jeesus kristus on varmuudella ihminen, koska hän ei voinut pelastaa itse itseään kuolemalta. Hän tarvitsi isää Jumalaa herättämään hänet ylös kuolleista ja pelastamaan hänet.

Hebrealaiskirje:

[5:7](#) Ja lihansa päivinä hän väkevällä huudolla ja kyynelillä uhrasi rukouksia ja anomuksia sille, joka voi hänet kuolemasta pelastaa; ja hänen rukouksensa kuultiin hänen jumalanpelkonsa tähden.

[13:20](#) Mutta rauhan Jumala, joka on kuolleista nostanut hänet, joka iankaikkisen liiton veren kautta on se suuri lammasten paimen, meidän herramme Jeesuksen, [13:21](#) hän tehköön teidät kykeneviksi kaikkeen hyvään, voidaksenne toteuttaa hänen tahtonsa, ja vaikuttakoon teissä sen, mikä on hänelle otollista, Jeesuksen kristuksen kautta; hänelle kunnia aina ja iankaikkisesti! Amen.

Kunnia Jeesuksen kuolleista herättämiselle ja kuolemasta pelastamiselle kuuluu yksin isälle Jumalalle, mutta se kunnia on riistetty häneltä pois katolisten isien keksimien tarujen kautta. He kertovat valheita, kun sanovat Jeesuksen olevan iankaikkinen Henki, joka asuu ihmisen liharuumiissa ja on isän kaltainen tai isän vertainen Jumala, joka on ollut luomassa tätä nykyistä maailmaa tai on ainakin ollut läsnä luomisen aikana Jumalan tykönä.

Katolisessa uskossa olevat sanovat, että Jeesus lähti Henkenä ulos ruumiistaan, kävi saarnaamassa tuonelassa vankeudessa oleville tottelemattomien ihmisten hengille, nousi ylös taivaaseen heti sinä päivänä, jona kuoli ja ristin ryöväri vietti silloin hänen kanssaan aikaa paratiisissa, ja lopulta kolmantena päivänä Jeesus palasi takaisin elottomaan ruumiiseensa, jonka teki jälleen eläväksi.

Koska Jeesus kristus on heidän mielestään luomaton ja iankaikkinen Jumala vailla elämän alkua ja loppua, ei hän voi kuolla ja nukkua tiedottomana kuoleman unta niin kuin ihmiset tekevät Raamatun kirjoitusten mukaan. Sellainen Jumala ei tarvitse myöskään toisen Jumalan eli meidän

taivaallisen isämme apua palatakseen takaisin elottomaan ruumiiseen ja tehdäkseen sen jälleen eläväksi. Näin he ovat riistäneet isältä Jumalalta kunnian poikansa Jeesuksen pelastamisesta kuolemalta.

He palvovat toista Jeesusta jumalanaan kuin Raamatun ilmoittama Jeesus kristus, Nasaretilainen, on. Jeesus ei vaatinut koskaan yksin Jumalalle kuuluvaa kunnioitusta luomisesta ja kuolleista herättämisestä tai mistään muustakaan. Hän antoi aina kaikessa kunnian isälleen Jumalalle, jota sanoi profeettojen ja apostolien tavoin ainoaksi totiseksi Jumalaksi. (5Moos 4:35, 39; 6:4-9; Mark 12:28-34; Joh 17:3; Room 16:25-27; 1Kor 8:4-6; efe 4:4-6; Jda 1:24-25; Ilm 4:8-11) Katolisessa uskossa olevat rikkovat alati ensimmäistä käskyä vastaan, kun pitävät Jeesusta isän vertaisena jumalana hänen rinnallaan. (2Moos 20:1-11) Jumala meidän isämme antakoon heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät.

Pietarin todistus Jeesuksen kuolleista heräämisestä tulee ymmärtää niin, että Jumala herätti poikansa ylös kuolleista henkensä kautta, niin kuin on kirjoitettu Paavalin toimesta. (Room 8:9-10) Jumala on herättävä myös meidät ylös kuolleista henkensä kautta, joka meissä asuu. "Hengessä eläväksi tekeminen" tarkoittaa siis ruumiin ylösnousemista: Jumala tekee elottomat ruumiit jälleen eläviksi henkensä kautta. Jumala lähettää taivaasta elämän hengen ja niin kuolleet virkoavat eloon. Näin on kirjoitettu. (Ilm 11:11-12)

Se, että Jeesus meni kuolleista heräämisen jälkeen "hengessä" ja julisti vankeudessa oleville "hengille", jotka eivät totelleet Jumalaa Nooan päivinä, tarkoittaa sitä, että hän vaelsi pyhän hengen johdossa paikkaan, jossa nämä henget olivat vangittuina ja saarnasi heille voittoa kuolemasta ruumiillisesti elävänä Jumalan poikana, ei henkenä jossakin manalassa tai tuonelassa, johon pakanat ja juutalaiset fariseukset uskoivat. Jeesus käytti heidän virheellistä uskomustaan apuna nuhdellessaan ja varoittaessaan heitä. ([Luuk 16:19-31](#))

Näistä asioista kirjoittaminen ei minua väsyttä, sillä Jumala antaa minulle jatkuvasti uusia sanoja kirjoitettavaksi. Perustan näkemykseni puhtaasti Raamatun kirjoituksiin siinä muodossa kuin ne on meille alun perin annettu. Meillä ei ole käytössämme ihan alkuperäisiä kirjoituksia, mutta kopioiden kopiotkin ovat riittävän tarkkoja, jotta niistä voidaan löytää totuus näistä asioista. Se totuus ei ole katolisten isien kehittämä oppi kolmiyhteisestä Jumalasta ja kristuksen kahdesta luonnosta, jonka mukaan meidän herramme on jaettu kahtia vastoin kirjoitusten ilmoittamaa totuutta.

Totuus on se, että meillä on yksi ainoa Jumala, joka on meidän taivaallinen isämme yksin. Se ei ole minun tulkintaani vaan profeettojen, Jeesuksen ja apostolien ilmoittama totuus. (5Moos 4:35, 39; 5:6-15; 6:4-9; Jes 42:1-8; Mark 12:28-34; Joh 17:3; Apt 4:24-31; 17:22-31; 1Kor 8:4-6; Efe 4:4-6; Jda 1:24-25; Ilm 4:8-11; 14:6-8)

Lyhyesti:

Meillä on vain yksi ainoa Jumala, joka on isä yksin.

Kolmiyhteiseen jumalaa uskovat yrittävät kumota tätä Raamatun ilmoittamaa suurinta totuutta ja rikkovat Jumalan ensimmäistä käskyä vastaan. He perustelevat kantaansa asiayhteydestä irrotetuilla jakeilla, joiden alkuperäinen tarkoitus ei ole ollut opettaa mitään Jeesuksen olemisesta isän tykönä ennen maailman luomista ja asemasta kaiken luojana hänen rinnallaan. He kumoavat näillä perusteluillaan Raamatun selvän opetuksen sen sijaan, että täydentäisivät sitä.

Kun sanotaan, että meillä on yksi ainoa Jumala Isässä ja Pojassa ja Pyhässä Hengessä, niin sillä väitteellä kumotaan Raamatun sanan totuus, jonka mukaan meillä on yksi ainoa Jumala, joka on meidän taivaallinen isämme yksin, eikä ketään ole hänen rinnallaan hänen kaltaisenaan tai vertaisenaan jumalana.

Kun sanotaan, että meillä on yksi ainoa Pyhä Kolmiyhteinen Jumala, joka on Isä ja Poika ja Pyhä Henki, niin väitteellä kumotaan Raamatun sanan totuus, jonka mukaan meillä on yksi ainoa Jumala, joka on meidän taivaallinen isämme yksin, eikä ketään ole hänen rinnallaan hänen kaltaisenaan tai vertaisenaan jumalana.

Meillä on yksi ainoa Jumala, joka on meidän taivaallinen isämme yksin, eikä ketään ole hänen rinnallaan iankaikkisena ja kaikkivaltiaana kaiken luojana. Tämä on Jumalan sanan ilmoittama ikuinen ja muuttumaton totuus.

Se, joka pitää Jumalan sanan ja Jeesuksen kristuksen todistuksen, Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon, todistaa oikein Jumalasta ja hänen pojastaan Jeesuksesta kristuksesta, meidän herrastamme.

Se, joka näitä kirjoittaa, sanoo:

Aamen, tule herra Jeesus!

Lue myös linkin takaa tämä toinen kirjoitus, jossa selitetään, [miten me olemme Jumalassa ja kristuksessa](#). Se sisältää Heprealaiskirjeen alun ennen julkaisematonta selitystä.